

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser](#) [Sådan Fuldbyrdes En Dom](#) > Portugal

Sådan fuldbyrdes en dom

 Portugal

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved fuldbyrkelse på det civil- og handelsretlige område forstås en retssag anlagt af en fordringshaver eller en part, der begærer fuldbyrkelse, mod en skyldner eller en person, mod hvem der begæres fuldbyrkelse, hvor fordringshaver anmoder retten om at håndhæve overholdelsen af en forpligtelse over for denne.

Fuldbyrkelsen kan have tre formål: betaling af et pengebeløb, udlevering af en bestemt genstand eller udførelse eller undladelse af udførelse af en handling.

Fuldbyrkelse kan ske ved almindelige retssager (som kan være ordinære, summariske eller enkeltstående) eller særlige sager.

Alle fuldbyrkelsessager med henblik på betaling af et pengebeløb gennemføres som ordinære retssager med undtagelse af de nedenfor anførte, der gennemføres som summariske sager, og fuldbyrkelsessager om underholdsbidrag, der gennemføres som særlige sager.

Der anvendes summariske sager i forbindelse med tvangsfuldbyrkelse vedrørende betaling af et pengebeløb, der er baseret på følgende:

- en voldgiftskendelse eller en retsafgørelse i de tilfælde, hvor en sådan kendelse eller dom ikke kan fuldbyrdes i forbindelse med selve retssagen
- en anmodning om et betalingspåbud, der er vedlagt et fuldbyrkelsesgrundlag
- et udenretsligt fuldbyrkelsesgrundlag vedrørende en forfalden pengeydelse, der er sikret ved pant
- et udenretsligt fuldbyrkelsesgrundlag vedrørende en forfalden pengeydelse, hvis værdi ikke overstiger det dobbelte af den værdi, for hvilken retten i første instans har kompetence.

Selv når der er tale om et af ovennævnte fuldbyrkelsesgrundlag, anvendes den ordinære form frem for den summariske form i følgende tilfælde:

- fuldbyrkelse af en alternativ forpligtelse afhængigt af en mulighed eller betingelse
- når den forpligtelse, der skal fuldbyrdes, kræver afvikling i fuldbyrkelsesfasen, og afviklingen ikke afhænger af en simpel aritmetisk beregning
- når der foreligger et andet fuldbyrkelsesgrundlag end en dom, som kun er afsagt mod den ene af ægtefællerne, og hvor den part, der begærer fuldbyrkelse, har nedlagt påstand om, at der er tale om en fælles fordring
- i forbindelse med en fuldbyrkelsessag, der kun er anlagt mod en subsidiær skyldner, som ikke har givet afkald på retten til at forlange, at fordringshaver først søger fyldestgørelse hos skyldner (*benefício da excussão prévia*).

Fuldbyrkelsessager vedrørende udlevering af en bestemt genstand og udførelse eller undladelse af en handling gennemføres som enkeltstående almindelige sager.

Fuldbyrdelsessager med henblik på udlevering af en bestemt genstand kan konverteres til fuldbyrdelsessager med henblik på betaling af et pengebeløb, hvis den genstand, som den part, der begærer fuldbyrdelse, skulle have modtaget, ikke kan spores. I dette tilfælde kan den part, der begærer fuldbyrdelse, i samme sag kræve betaling af værdien af den genstand, der skulle have været leveret, og det tab, der skyldes den manglende levering.

Fuldbyrdelsen med henblik på udførelse af en handling kan konverteres til fuldbyrdelse i form af betaling af et pengebeløb, hvis den part, der begærer fuldbyrdelse, har nedlagt påstand om erstatning for den lidte skade og om betaling af det pågældende beløb.

Fuldbyrdelse i forbindelse med underholdsbidrag sker i form af en særlig sag, hvor følgende gør sig gældende:

- Den part, der begærer fuldbyrdelse, kan anmode om at få tildelt en del af de beløb, vederlag eller pensionsudbetalinger, som en person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, modtager, eller om at blive tildelt lejeindtægter tilhørende skyldner som betaling for afdrag, der er forfaldet eller vil forfalde, og hvor tildelingen er uafhængig af udlæg.
- Hvis den part, der begærer fuldbyrdelse, ansøger om at blive tilkendt de ovenfor nævnte beløb, vederlag eller pensionsydelse, underrettes den enhed, der er ansvarlig for udbetalingen eller behandlingen af de pågældende ydelser, om, at den skal udbetale den del, der er tildelt, direkte til den part, der begærer fuldbyrdelse.
- Når en part, der begærer fuldbyrdelse, ansøger om at blive tilkendt lejeindtægter, skal vedkommende angive, hvilke aktiver begæringen vedrører, og fogeden gennemfører fuldbyrdelsen i forhold til de aktiver, som vedkommende anser for at være tilstrækkelige til at dække betalinger, der er forfaldet eller vil forfalde. Den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, kan høres med henblik herpå.
- Den part, der er genstand for fuldbyrdelsen, indstævnes altid, efter at udlægget er foretaget, og dennes indsigelse mod fuldbyrdelsen eller udlægget suspenderer ikke fuldbyrdelsen.

Fuldbyrdelsesproceduren er fastsat i den civile retsplejelov i artikel 550 og 551 (om procedurer — fuldbyrdelsesproceduren), artikel 703-877 (om fuldbyrdelsesproceduren) og artikel 933-937 (om den særlige fuldbyrdelsesprocedure for underholdsbidrag), som kan findes [her](#).

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

De myndigheder, der er kompetente i fuldbyrdelsessager, er domstole og fogeder.

Selve fuldbyrdelsen finder sted gennem en retslig fuldbyrdelsesproces, hvor domstolene er de kompetente myndigheder, som bistås af fogeder. I tillæg til den retslige proces indeholder loven også bestemmelser om en "udenretslig procedure før fuldbyrdelse" (*procedimiento extrajudicial pré-executivo*), som er fakultativ, og som fordringshaver kan anvende, når visse krav er opfyldt. De myndigheder, der er kompetente med hensyn til den udenretslige procedure før fuldbyrdelse, er fogederne.

Retlig fuldbyrdelse

Fuldbyrdelse indledes ved indgivelse af fuldbyrdelsesbegæringen til retten. Modellen og betingelserne for indgivelse af fuldbyrdelsesbegæring er fastsat i regeringens bekendtgørelse nr. 282/2013 af 29. august 2013 (som ændret, på tidspunktet for ajourføringen af dette faktablad, ved bekendtgørelse nr. 239/2020 af 12. oktober 2020), som er offentliggjort [her](#).

Formularerne til brug for den part, der begærer fuldbyrdelse, i forbindelse med fuldbyrdelse, som ikke kræver retlig repræsentation ved en advokat, advokatfuldmægtig eller jurist, findes på [CITIUS-portal](#).

- [Begæring om fuldbyrdelse](#)
- [Begæring om fuldbyrdelse af en dom](#)

Fogeden skal udpeges af den part, der begærer fuldbyrdelse. Hvis nævnte part ikke gør det, udpeger justitssekretæren en foged automatisk og vilkårligt. I undtagelsestilfælde, der er fastsat ved lov, kan en fogeds hverv varetages af en stævningsmand.

Generelt fordeler kompetencen mellem retten og fogeden sig som følger:

- Det påhviler fogeden at opfylde alle fuldbyrdelsesformaliteter, som ikke er overdraget til justitssekretæren eller ikke henhører under dommerens kompetence, herunder nærmere bestemt stævninger, meddelelser, offentliggørelse, databasesøgning, udlæg og registrering af udlæg, afregninger og betalinger.
- Selv i sager, hvor der ikke afsiges dom, skal fogeden sikre, at handlinger, der vedrører den pågældende sag, og som kræver fogedens medvirken, bliver udført.
- Ud over de kompetencer, der udtrykkeligt er fastsat ved lov, er det justitssekretæren, der har ansvaret for at sikre, at de administrative procedurer forløber tilfredsstillende, og at processen håndteres, og for at gennemføre retsafgørelser, både for så vidt angår den indledende fase og for så vidt angår anerkendelsessøgsmål eller hændelser i forbindelse med stævningen, som fogeden er ansvarlig for.
- Det påhviler endvidere justitssekretæren af egen drift at give fogeden meddelelse om verserende anerkendelsessøgsmål eller hændelser og respektive handlinger, som kan påvirke sagen.

Navnlig gælder følgende:

Det er dommerens ansvar at:

- udstede foreløbige påbud, hvis det er nødvendigt
- træffe afgørelse om indsigelser mod fuldbyrdelse og udlæg og kontrollere og rangordne kravene inden for en frist på højst tre måneder at regne fra den dato, hvor indsigelsen eller kravet blev indgivet
- træffe afgørelse, uden at der er mulighed for appel, om indsigelser mod foranstaltninger og afgørelser truffet af fogeden
- træffe afgørelse om andre spørgsmål, der rejses af fogeden, parter eller intervenserende tredjeparter.

Det påhviler fogeden at:

- træffe de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, om fuldbyrdelsesgrundlaget er lovligt, og til at søge i elektroniske registre over fuldbyrdelsesdokumenter og onlinedatabaser, der kan konsulteres direkte med henblik på identificering af aktiver, der kan beslaglægges
- forkynde en stævning for den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, herunder i tilfælde, hvor den pågældende person er blevet anmodet om at angive aktiver til beslaglæggelse, når der ikke er identificeret aktiver, der kan beslaglægges
- foretage beslaglæggelsen og indhente tilbud efter beslaglæggelsen
- foretage salg, likvidation og betalinger.

Med hensyn til fuldbyrdelsessager indbragt i Portugal er domstolenes kompetenceområder følgende:

(artikel 111-131 i lov nr. 62/2013 af 26. august 2013, som er tilgængelig [her](#))

- Afdelingerne for fuldbyrdelsessager (*juízos de execução*) ved førsteinstansrettens centrale afdeling (*Instância Central do Tribunal de Comarca*), også kaldet fogedretten, har kompetence til at afgøre civile retlige sager, med undtagelse af: sager, der er henvist til retten i første instans i sager om intellektuel ejendomsret, retten i første instans i sager om konkurrence, regulering og tilsyn, søretten, familie- og ungdomsafdelingerne, de arbejdsretlige afdelinger og handelsafdelingerne, samt sager om fuldbyrdelse af domme afsagt af en strafferetlig afdeling, som efter strafferetsplejeloven ikke kan behandles i en afdeling for civile retlige sager.
- er der ikke nogen fogedret eller en anden afdeling eller særlig domstol med kompetence, er det de afdelinger, der har generel kompetence (eller den civile retlige afdeling) under den lokale byret (*Instância Local do Tribunal de Comarca*), der har kompetence.

De portugisiske domstoles stedlige kompetence med hensyn til indledning af fuldbyrdelsessager er som følger (artikel 85-90 i den civile retsplejelov, som er tilgængelig [her](#)):

- Som hovedregel har retten på det sted, hvor den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har bopæl, kompetence med hensyn til fuldbyrdelse, medmindre andet er fastsat i en specifik retsforordning eller i de deraf følgende regler.
- Den part, der begærer fuldbyrdelse, kan vælge retten på det sted, hvor forpligtelsen skal opfyldes, når den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, er en juridisk person, eller når den part, der begærer fuldbyrdelse, har bopæl i eller omkring Lissabon eller Porto, og den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har bopæl i det samme storbyområde.

- Hvis fuldbyrdelsen vedrører udlevering af en bestemt genstand eller gæld med tinglig sikkerhed, er retten på det sted, hvor genstanden befinder sig, eller det sted, hvor de behæftede aktiver skal findes, kompetent med hensyn til fuldbyrdelse.
- Hvis søgsmålet vedrørende fuldbyrdelse skal anlægges ved retten på det sted, hvor den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har bopæl, og den pågældende ikke er bosiddende i Portugal, men dog har aktiver i Portugal, er det retten på det sted, hvor disse aktiver befinder sig, som har kompetence.
- Retten på det sted, hvor aktiverne befinder sig, er også kompetent, når fuldbyrdelsessagen henhører under en portugisisk rets kompetence, da den vedrører gyldigheden af stiftelse/opløsning af selskaber/andre juridiske personer med hjemsted i Portugal eller gyldigheden af beslutninger truffet af deres selskabsorganer, og ingen af de situationer, der er omhandlet i de foregående eller følgende regler, finder anvendelse.
- I sager, der involverer en række fuldbyrdelsessager, som skal behandles af domstole med forskellig stedlig kompetence, er det domstolen på det sted, hvor den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har bopæl, der har kompetence.
- I forbindelse med fuldbyrdelsen af en retsafgørelse afsagt af de portugisiske domstole indgives begæringen om fuldbyrdelse som led i den sag, hvor dommen er afsagt, og fuldbyrdelsen registreres i samme sag. Hvis sagen efterfølgende er blevet appelleret, overføres en genpart af sagsakterne. Når en særlig afdeling har kompetence med hensyn til fuldbyrdelse, skal der hurtigst muligt sendes en genpart af retsafgørelsen, begæringen om fuldbyrdelse og de ledsagende dokumenter til denne særlige afdeling.
- Hvis det drejer sig om en voldgiftskendelse, der er afsagt i Portugal, er det retten i første instans (*Tribunal da comarca*) på det sted, hvor voldgiftskendelsen blev afsagt, der har kompetence med hensyn til fuldbyrdelse.
- Hvis sagen er indbragt for appeldomstolen eller den øverste domstol (*Supremo Tribunal de Justiça*), er det retten på det sted, hvor den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har bopæl, der har kompetence.
- I fuldbyrdelsessager vedrørende omkostninger, bøder eller erstatning som følge af procesfordrejning, er det den ret, der behandlede den sag, der gav anledning til forkyndelse af den respektive faktura eller afregning, der har kompetence. Fuldbyrdelse vedrørende omkostninger, bøder eller erstatning sker ved sammenlægning med den pågældende sag.
- Når der er afsagt dom om betaling af omkostninger, bøder eller erstatning ved en appeldomstol eller den øverste domstol, finder fuldbyrdelsen sted ved den ret i første instans, der har kompetence på det område, hvor sagen blev behandlet.
- Med henblik på fuldbyrdelse baseret på en udenlandsk retsafgørelse, herunder et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, er det retten på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl, der har kompetence.

Udenretslig procedure før fuldbyrdelse

Som et alternativ til en retssag kan fordringshavere vælge at anvende en forudgående administrativ procedure, den såkaldte PEPEX-procedure (*procedimento extrajudicial pré-executivo*), som er en udenretslig procedure før fuldbyrdelse.

Fogeder er den kompetente myndighed til gennemførelse af foranstaltningerne under denne procedure.

Det er muligt at benytte PEPEX i følgende tilfælde: nationale fuldbyrdelsesdomme, andre nationale fuldbyrdelsesgrundlag, udenlandske retsafgørelser, der er erklæret eksigible, retsafgørelser, hvis eksigibilitet følger af EU-lovgivning eller traktater eller konventioner, der er bindende for Portugal, europæiske tvangsfuldbyrdelsesdokumenter. I alle disse tilfælde skal følgende krav være opfyldt:

- Fordringshaver skal være i besiddelse af et fuldbyrdelsesgrundlag, der opfylder kravene til anvendelse af den summariske form af den almindelige fuldbyrdelsessag vedrørende betaling af et pengebeløb, og
- både sagsøgeren og sagsøgte skal have et skatteregistreringsnummer i Portugal, uanset deres nationalitet eller bopæl.

Fogeder foretager søgninger efter aktiver og indtægter ved hjælp af sagsøgtes skattnummer og kan kun gøre dette i portugisiske databaser (de kan ikke søge i andre medlemsstaters databaser). Portugisisk lovgivning giver både juridiske og fysiske udenlandske personer mulighed for at ansøge om et skattnummer, selv om de ikke driver virksomhed eller har bopæl i Portugal.

PEPEX er en papirløs, elektronisk procedure, som er hurtig og billigere end en retssag. Den [indledende begæring](#) indledende begæring indgives direkte af fordringshaver via følgende IT-plattform:

Adgang til portalen for skatte- og toldmyndigheder opnås ved hjælp af adgangsrettigheder eller via det digitale certifikat på det såkaldte "borgerkort" (*cartão de cidadão*).

Når en fordringshaver udpeger en bemyndiget repræsentant, kan de pågældende advokater (*Advogados*) og jurister (*Solicitadores*) få adgang til platformen ved hjælp af et digitalt certifikat, der udstedes til formålet af deres respektive faglige organer.

Når begæringen indgives, overdrages sagen automatisk til en foged, og fordringshaverne underrettes hurtigt (normalt inden for fem dage efter begæringens indgivelse) om den reelle mulighed for at inddrive de skyldige beløb eller om attestering af, at de ikke kan inddrives af skattemæssige årsager, uden at det er nødvendigt at indbringe sagen for domstolene.

Hovedformålet med denne procedure er at opnå frivillig betaling. Beslaglæggelse/udlæg må ikke finde sted under en PEPEX-procedure. For at dette kan ske, skal PEPEX-proceduren konverteres til en fuldbyrdelsessag.

Under PEPEX-proceduren kan skyldner foretage frivillig betaling eller indgå en betalingsaftale med fordringshaveren.

Når en fordringshaver vælger at underrette skyldner, sker denne underretning ved personlig henvendelse fra en foged.

Skyldnere, som er blevet behørigt underrettet om proceduren og ikke træffer foranstaltninger, vil blive optaget på den offentlige liste over skyldnere, og ovennævnte attest om uerholdelighed kan således udstedes til juridiske og skattemæssige formål. Senere, ved fuld betaling af fordringen, vil denne situation blive vendt ved fjernelse af skyldners navn fra listen og underretning af skattemyndighederne.

I en PEPEX-procedure kan parterne anmode om en dommers mellemkomst: Fordringshaveren kan konvertere PEPEX-proceduren til en fuldbyrdelsessag, når frivillig betaling ikke er opnået. Adressaten for begæringen kan gøre dette ved at gøre indsigelse mod PEPEX-proceduren.

Med hensyn til omkostninger er PEPEX-proceduren billigere end en retssag. Til en udgift på kun 51 EUR plus moms kan fordringshaverne finde ud af, om deres fordring kan inddrives, uanset kravets værdi. Hvis det lykkes at inddrive fordringen, kan omkostningerne overstige 51 EUR, afhængigt af sagen.

Det skal også bemærkes, at hvis PEPEX-proceduren konverteres til en fuldbyrdelsessag, er fordringshaverne fritaget for betaling af den oprindelige retsafgift.

PEPEX-proceduren er fastsat i lov nr. 32/2014 af 30. maj 2014, som er tilgængelig [her](#), og underlagt bekendtgørelse nr. 233/2014 af 14. november 2014, som er tilgængelig her: [Pepex Portaria](#).

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

I fuldbyrdelsesproceduren som helhed tages der udgangspunkt i et fuldbyrdelsesgrundlag, som er afgørende for fuldbyrdelsessagens formål og begrænsninger. Fuldbyrdelsesgrundlag anses for at omfatte morarenter i henhold til den lovbestemte rentesats, der er påløbet den pågældende betalingsforpligtelse.

Retsafgørelser er eksigible og kan fuldbyrdes under følgende omstændigheder:

a) domme afsagt mod sagsøgte

- En retsafgørelse betragtes først som et fuldbyrdelsesgrundlag, når den er blevet endelig, medmindre en eventuel appel har opsættende virkning.
- I tvangsfuldbyrdelsesmæssig henseende sidestilles kendelser og øvrige afgørelser eller dokumenter, der er udstedt af retsinstanser, og som forudsætter opfyldelse af en forpligtelse, med domme. Afgørelser truffet af voldgiftsretten (*Tribunal Arbitral*) kan tvangsfuldbyrdes på samme betingelser som domme

afsagt af almindelige domstole.

- Med forbehold for bestemmelser i traktater, konventioner, EU-forordninger og særlige love kan domme afsagt af domstole eller voldgiftsretter i udlandet kun gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, hvis de forinden er blevet behandlet og stadfæstet af den kompetente portugisiske domstol.
- Der kræves ikke behandling af adkomstdokumenter, der er udstedt i udlandet, for at disse kan tvangsfuldbyrdes.

b) dokumenter, der er udarbejdet af eller bekræftet af en notar eller andre organer eller fagpersoner med den relevante kompetence, og hvori formålet er at stifte eller anerkende en forpligtelse

- Dokumenter, der er udarbejdet af eller bekræftet af en notar eller andre organer eller fagpersoner med den relevante kompetence, og hvori fremtidige betalinger er aftalt, eller de fremtidige forpligtelser fastlagt, kan lægges til grund for tvangsfuldbyrdelse, forudsat at det i et dokument udarbejdet i henhold til de betingelser, der er fastlagt i et sådant dokument, eller i mangel heraf, i et dokument, der i sig selv kan fuldbyrdes, er dokumenteret, at der er blevet foretaget en betaling med henblik på indgåelse af en forretningsaftale, eller at der blev stiftet en forpligtelse i henhold til en aftale, som parterne har indgået.
- Ethvert dokument, der er undertegnet på vegne af en anden, kan kun fuldbyrdes, hvis underskriften er blevet bekræftet af en notar eller af et andet organ eller fagpersoner med den relevante kompetence.

c) gældsbreve, også håndskrevne, forudsat at de faktiske omstændigheder, der udgør bevis for det tilgrundliggende forhold, fremgår af selve dokumentet eller er nævnt i begæringen om fuldbyrdelse:

- Gældsbreve omfatter f.eks. checks, vekslers og egenveksler.

d) dokumenter, som i henhold til en særlig bestemmelse kan fuldbyrdes

- Eksempelvis begæringer om påbud, der er påført en tvangsfuldbyrdelsespåtegning, og referater fra møder i grundejerforeninger.

3.2 De vigtigste betingelser

Med hensyn til fordringen

Den fordring, der skal fuldbyrdes, skal være sikker, forfalden og bestå af et fast beløb. Hvis det ifølge fuldbyrdelsesgrundlaget ikke er tilfældet, indledes fuldbyrdelsessagen med foranstaltninger til at gøre forpligtelsen sikker, forfalden og bestående af et fast beløb.

Med hensyn til fordringshaver

Den fordring, der skal fuldbyrdes, skal indbringes af den person, der i henhold til fuldbyrdelsesgrundlaget er fordringshaveren. Hvis dokumentet er stilet til ihændeleveren, iværksættes fuldbyrdelsen over for ihændeleveren af dokumentet.

Hvis der foreligger succession i forbindelse med en rettighed eller forpligtelse, iværksættes fuldbyrdelsen i forhold til successorer til dem, der i henhold til fuldbyrdelsesgrundlaget er fordringshavere eller skyldnere. I selve begæringen om fuldbyrdelse skal den part, der begærer fuldbyrdelse, dokumentere, at der er tale om succession.

Med hensyn til skyldner

Tvangsfuldbyrdelsen iværksættes over for den person, der i henhold til fuldbyrdelsesgrundlaget er skyldneren.

Skyldners aktiver beslaglægges, selv om de, uanset årsagen, besiddes af en tredjepart, dog med forbehold af rettigheder, som denne tredjepart er berettiget til at gøre gældende over for den part, der begærer fuldbyrdelse.

Tvangsfuldbyrdelsen af gæld med tinglig sikkerhed i tredjeparts aktiver skal iværksættes direkte over for denne, hvis rekvirenten ønsker at tvangsfuldbyrde sikkerheden. Dette er ikke til hinder for, at skyldner uden videre ligeledes kan sagsøges.

Når der indledes tvangsfuldbyrdelse over for tredjepart, og det viser sig, at de aktiver, der er genstand for den tinglige sikkerhed, er utilstrækkelige, kan den person, der begærer fuldbyrdelse, inden for samme sag, begære

videreførelse af fuldbyrdelsessagen over for skyldneren, som vil blive pålagt at opfylde kravet fuldt ud. Hvis de behæftede aktiver tilhører skyldneren, men er i tredjeparts besiddelse, kan sidstnævnte uden videre sagsøges sammen med skyldneren.

I forbindelse med en fuldbyrdelsessag, der er indledt over for en subsidiær skyldner, kan den subsidiære skyldners aktiver ikke beslaglægges, før alle hovedskyldners aktiver er blevet beslaglagt, forudsat at den subsidiære skyldner med behørig begrundelse påberåber sig retten til at forlange, at fordringshaver først søger fyldestgørelse hos skyldner, inden for indsigelsesfristen.

Hvis et pars fælles aktiver bliver beslaglagt i forbindelse med en fuldbyrdelsessag, der er anlagt over for en af ægtefællerne, fordi det er opfattelsen, at den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har utilstrækkelige aktiver, gives ægtefællen til den part, mod hvem fuldbyrdelsen er begæret, meddelelse om, at den pågældende kan anmode om oprettelse af særeje eller vedlægge en bekræftelse af, at oprettelse af særeje er under behandling, idet der allerede er blevet anmodet herom, idet fuldbyrdelsessagen ellers vil blive videreført i forhold til de fælles aktiver.

Når der anlægges søgsmål om fuldbyrdelse mod en af ægtefællerne, kan den part, der begærer fuldbyrdelse, nedlægge begrundet påstand om, at gælden, der fremgår af et andet dokument end dommen, er fælles. I sådanne tilfælde anmodes ægtefællen til den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, om at erklære, hvorvidt vedkommende accepterer, at gælden er fælles, på grundlag af de fremsatte anbringender. Hvis ægtefællen ikke fremsætter en erklæring herom, betragtes gælden som en fælles gæld, dog med forbehold af eventuelle indsigelser, som vedkommende måtte indgive.

Når der indbringes fuldbyrdelsessager mod en eller flere af de fælles ejere af et selvstændigt bo eller en fælles ejendom, kan de aktiver, der indgår i det selvstændige bo eller en del heraf, eller en bestemt del af den fælles ejendom, ikke beslaglægges.

Hvis der iværksættes tvangsfuldbyrdelse over for arvinger, kan kun aktiver, der er modtaget fra afdøde, beslaglægges. Når beslaglæggelsen omfatter andre aktiver, kan den part, mod hvem der begæres beslaglæggelse, anmode fogeden om at frigive formuegodet med angivelse af de goder, der udgør arven, som vedkommende er i besiddelse af. Anmodningen vil blive imødekommet, hvis den part, der begærer fuldbyrdelse, efter at være blevet hørt ikke gør indsigelse. Hvis den part, der begærer fuldbyrdelse, gør indsigelse mod frigivelsen af formuegoderne, kan den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, kun opnå frigivelse, hvis arven er accepteret uden forbehold (uden at der er indledt en bodelingssag), og forudsat at den pågældende gør gældende og beviser for retten:

a) at de beslaglagte aktiver ikke hidrører fra boet, og

b) at vedkommende ikke har modtaget flere aktiver end de anførte som en del af arven, eller, hvis der er modtaget flere aktiver, at disse er blevet anvendt til at betale arverelaterede afgifter.

De retlige bestemmelser, der ligger til grund for ordningen, er dem, der er nævnt i svaret på spørgsmål 1.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

De vigtigste fuldbyrdelsesforanstaltninger er følgende:

- beslaglæggelse
- salg
- betaling
- udlevering af en genstand
- handling foretaget af en anden for den parts regning, mod hvem der begæres fuldbyrdelse.

Disse fuldbyrdelsesforanstaltninger kan indledes eller følges af andre instrumentelle foranstaltninger, der er nødvendige for deres gennemførelse (f.eks. valg af opfyldelse, når forpligtelsen er udskiftelig, opfyldelse af en betingelse eller ydelse af en tjeneste, som den forpligtelse, der skal fuldbyrdes, er betinget af, likvidation af den forpligtelse, der skal fuldbyrdes, når den er illikvid, en tredjeparts vurdering af de omkostninger, der er forbundet med ydelse af fungible tjenester, forudgående konsultationer med henblik på at finde og identificere aktiver, der kan beslaglægges, registrering af beslaglæggelse, oprettelse af et depot til de beslaglagte aktiver,

offentliggørelse af salget af de beslaglagte aktiver, meddelelse om salget til registreringsmyndigheden).

Valget af fuldbyrdelsesforanstaltninger afhænger af formålet med fuldbyrdelsen, som kan være: betaling af et pengebeløb, udlevering af en bestemt genstand eller udførelse eller undladelse af udførelse af en handling.

I fuldbyrdelsessager om betaling af et pengebeløb er de fuldbyrdelsesforanstaltninger, der er mest egnede til formålet med fuldbyrdelsessagen, beslaglæggelse, salg og betaling.

I fuldbyrdelsessager om udlevering af en bestemt genstand er den fuldbyrdelsesforanstaltning, der er mest egnet til formålet med fuldbyrdelsessagen, fogedens udlevering af nævnte genstand. Når den genstand, som den part, der begærer fuldbyrdelse, skulle have modtaget, ikke kan spores, kan den pågældende konvertere søgsmålet til et fuldbyrdelsessøgsmål om betaling af et pengebeløb ved betaling af genstandens værdi plus erstatning som følge af manglende levering.

I forbindelse med fuldbyrdelsessager med henblik på udførelse eller undladelse af en handling kan der være to alternative egnede fuldbyrdelsesforanstaltninger: enten en anden persons udførelse af handlingen på den persons regning, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, når handlingen er fungibel, plus erstatning for forsinkelsen eller erstatning for den lidte skade, når handlingen ikke er fungibel, hvortil der kan lægges en tvangsbøde. Når den part, der begærer fuldbyrdelse, kræver erstatning for den lidte skade, konverteres søgsmålet til et søgsmål om fuldbyrdelse med henblik på betaling af et pengebeløb.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Alle skyldners aktiver, der kan beslaglægges, kan gøres til genstand for fuldbyrdelse.

Fuldbyrdelse kan omfatte tredjemands aktiver, når de er bundet til kreditgarantien, eller når de er genstand for en handling, der er til skade for fordringshaver, som fordringshaver med held har anfægtet.

Kun genstande og rettigheder, som kan værdiansættes i penge, kan beslaglægges. Aktiver, der ikke kan afsættes, kan ikke beslaglægges.

Med hensyn til ovennævnte regler kan følgende aktiver gøres til genstand for fuldbyrdelse:

- fast ejendom
- løsøre
- fordringer
- værdipapirer
- rettigheder
- fremtidige rettigheder
- bankindsud
- ydelser og løn
- udelelige aktiver
- aktier i selskaber
- forretningslokaler.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Virkninger af beslaglæggelse

- Med undtagelse af de tilfælde, der er særligt fastsat ved lov, erhverver den part, der begærer fuldbyrdelse, ret til, ved beslaglæggelsen, at blive fyldestgjort forud for enhver anden fordringshaver uden en forudgående tinglig sikkerhed.
- Såfremt aktiver tilhørende den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, allerede er taget i forvaring, har beslaglæggelsen forrang frem til den dato, hvor de blev beslaglagt.
- Med forbehold af reglerne om registrering kan enhver form for overdragelse, behæftelse(r) eller leje af beslaglagte aktiver ikke gøres gældende ved fuldbyrdelse.
- Når der er foretaget udlæg i en af skyldners fordringer, kan ophævelse af fordringen af en grund, som er afhængig af den parts vilje, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, eller dennes skyldner, som har fundet sted efter udlægget, heller ikke gøres gældende ved fuldbyrdelsen.
- Den fulde betaling eller overdragelse, før udlæg, af lejeudgifter, der ikke er i restance, kan ikke gøres

gældende over for den part, der begærer fuldbyrdelse, for så vidt som disse lejeudgifter vedrører perioder, der endnu ikke er forløbet på tidspunktet for udlægget.

- Hvis den beslaglagte genstand er bortkommet, eksproprieret eller faldet i værdi, og der i et hvilket som helst af disse tilfælde er tale om erstatning fra tredjemand, bibeholder den part, der begærer fuldbyrdelse, i de pågældende fordringer eller i de beløb, som han har betalt i erstatning, den ret, som vedkommende havde til genstanden.

Virkninger af salg

- Tvangssalg overdrager erhververen de rettigheder, der tilkommer den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, i den solgte genstand.
- Aktiverne overdrages uden eventuelle panterettigheder, de måtte være behæftet med, og uden andre tinglige rettigheder, som ikke var registreret før arrest, beslaglæggelse eller sikkerhedsstillelse, med undtagelse af rettigheder, der er stiftet på et tidligere tidspunkt, og som har virkninger i forhold til tredjemand, uanset registreringen.
- Ovennævnte tredjemandsrettigheder, der udløber, overføres til provenuet fra afhændelsen af de pågældende aktiver.

Virkninger af betaling

- Betaling bevirker, at fuldbyrdelsen bringes til ophør.
- Betaling kan ske ved hjælp af en pengeydelse, allokering af aktiver til fordringshaver, tildeling af indkomst eller betaling i rater gennem en aftale mellem den part, der begærer fuldbyrdelse, og den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse.

Virkninger af udlevering af en genstand

- Hvis den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, ikke frivilligt udleverer genstanden, finder bestemmelserne om beslaglæggelse tilsvarende anvendelse på levering, idet der foretages søgninger og andre nødvendige foranstaltninger.
- Udlevering kan omfatte aktiver tilhørende staten, andre offentlige juridiske personer, koncessionshavere af offentlige bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser eller almennyttige foretagender.
- Når det drejer sig om løsøre, der skal bestemmes ved optælling, vejning eller måling, sørger fogeden for, at de væsentlige handlinger udføres under dennes tilstedeværelse, og udleverer den mængde, der tilkommer den part, der begærer fuldbyrdelse.
- Når der er tale om fast ejendom, giver fogeden den part, der begærer fuldbyrdelse, ejendomsret ved at give den pågældende de nødvendige dokumenter og nøgler, hvis sådanne forefindes, og underretter den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, lejere og personer, der er i besiddelse heraf, for at sikre, at de respekterer og anerkender rettighederne for den part, der begærer fuldbyrdelse.
- Når en genstand ejes i fællesskab med andre berørte parter, gives den part, der begærer fuldbyrdelse, ejendomsret til sin andel.
- Hvis den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, har sin primære bopæl i ejendommen, og der er store problemer med at genhuse vedkommende, skal fogeden på forhånd underrette kommunalbestyrelsen og de kompetente velfærdsorganer herom.
- Når ejendommen er hovedbopæl for den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, og den pågældende har udlejet den, udsætter fogeden udleveringen, når det fremgår af en lægeerklæring, som angiver, i hvilken periode fuldbyrdelsen skal udsættes, at foranstaltningen bringer lejerens liv i fare på grund af akut sygdom.

Virkninger af udførelse af en handling

- Hvis den part, der begærer fuldbyrdelse, vælger, at handlingen skal udføres af en anden person, anmoder vedkommende om, at der udpeges en ekspert til at vurdere omkostningerne herved.
- Når vurderingen er afsluttet, beslaglægges de aktiver, der er nødvendige for at betale det fastsatte beløb, i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i tvangsfuldbyrdelsessager om betaling af et pengebeløb.
- Hvis skyldneren er forpligtet til ikke at udføre en handling og alligevel gør det, har fordringshaver ret til at kræve, at arbejdet, hvis der er udført arbejde, nedrives for skyldners regning.
- Denne ret bortfalder, og der betales kun compensation under almindelige vilkår, hvis den skade, der påføres skyldner som følge af nedrivningen, er betydeligt større end den skade, som fordringshaver har

lidt.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Salg, betaling, levering af en genstand og udførelse eller undladelse af en handling er fuldbyrdelsesforanstaltninger, som, når de er blevet gennemført, ikke har en gyldighedsperiode. Det samme gælder beslaglæggelse, selv om der er tale om en beslaglæggelse af aktiver, der skal registreres, jf. nedenstående.

Med hensyn til beslaglæggelse af fast ejendom eller løsøre, som skal registreres, er registreringen af beslaglæggelsen obligatorisk og skal foretages af fogeden. I visse tilfælde, der udtrykkeligt er fastsat ved lov, skal beslaglæggelsen registreres foreløbigt. Når dette sker, udløber den foreløbige registrering, hvis den ikke konverteres til en permanent registrering eller fornys inden for den gældende frist. I tilfælde af beslaglæggelse af aktiver, der skal registreres, og som er registreret foreløbigt, skal fogeden sikre, at den foreløbige registrering konverteres til en permanent registrering, hvis dette i mellemtiden bliver muligt, eller fornys for det nødvendige tidsrum.

Endelig kan de fuldbyrdelsesprocedurer, der er blevet iværksat, bringes til ophør under proceduren for lokalisering med fornøden omhu af skyldners aktiver, uden at der opnås betaling, hvis denne procedure viser sig at være resultatløs efter udløbet af de frister, der er fastsat i den civile retspleje, afhængigt af de tilfælde og den form for retsforfølgning der finder anvendelse.

De retlige bestemmelser, der ligger til grund for ordningen, er dem, der er nævnt i svaret på spørgsmål 1.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

I bred forstand omfatter ordet "appel" (*recurso*) indsigelse mod fuldbyrdelse, indsigelse mod beslaglæggelse og appel i snæver forstand.

Indsigelse mod fuldbyrdelse

Den person, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, kan anfægte fuldbyrdelsen ved at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen senest 20 dage efter stævningsdatoen.

Med forbehold af bestemmelserne i folkeretten og EU-retten, som er bindende for Portugal og har forrang, varierer begrundelserne for indsigelse mod fuldbyrdelse i henhold til national lovgivning alt efter, om fuldbyrdelsen sker på grundlag af en dom (mere begrænset), en voldgiftskendelse (lidt bredere) eller et andet fuldbyrdelsesgrundlag (endnu bredere).

Når fuldbyrdelsen sker på grundlag af en dom, kan indsigelsen kun støttes på følgende grunde:

- Dokumentet findes ikke eller kan ikke fuldbyrdes.
- Sagsakterne eller den bekræftede genpart er falske eller unøjagtige, hvilket påvirker fuldbyrdelsesvilkårene.
- Der foreligger ikke noget processuelt krav, som skal være opfyldt, for at fuldbyrdelsessagen er gennemført lovligt, uden at dette dog indskrænker anvendelsen heraf.
- Sagsøgte er ikke indtrådt i anerkendelsessøgsmålet i overensstemmelse med en af de situationer, der er omhandlet i artikel 696, litra e), i den civile retsplejelov (fravær eller ugyldighed af en stævning eller ulovlig stævning som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives sagsøgte, manglende indsigelse som følge af force majeure).
- Usikkerhed, anfægtelighed eller manglende likviditet af den forpligtelse, der skal fuldbyrdes, og som ikke er blevet behandlet i den indledende fase af fuldbyrdelsessagen.
- Sag, der blev afgjort forud for fuldbyrdelsen af dommen.
- Enhver faktor, der ophæver eller ændrer forpligtelsen, forudsat at den ligger efter afslutningen af forhandlingen i erklæringsproceduren, og der kan fremlægges dokumentation. Forældelse af retten eller forpligtelsen kan godtgøres på en hvilken som helst måde.
- Et modkrav over for den person, der begærer fuldbyrdelse, med det formål at opnå modregning af fordringer.
- Når der er tale om en kendelse om godkendelse af en tilståelse eller et forlig, ethvert grundlag for disse

handlingers ugyldighed.

Når fuldbyrdelsen sker på grundlag af en voldgiftskendelse, kan de grunde, hvorpå retten støtter sin annullering af samme kendelse, også gøres gældende, uden at dette berører bestemmelserne i [loven om frivillig voldgift \(Lei da Arbitragem Voluntária\)](#).

Når fuldbyrdelsen ikke er baseret på en dom eller en begæring om et påbud, som et fuldbyrdelsesgrundlag er blevet forenet med, kan enhver anden grund, der kan gøres gældende som forsvar i erklæringsproceduren, gøres gældende ud over begrundelsen for at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen på grundlag af en dom.

Indsigelse mod beslaglæggelse

Den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, dennes ægtefælle og tredjemand kan gøre indsigelse mod beslaglæggelse af visse aktiver i følgende tilfælde.

Når der beslaglægges aktiver tilhørende den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, kan den pågældende part gøre indsigelse mod beslaglæggelsen af en af følgende grunde:

- afvisningsgrundlag for beslaglæggelsen af de aktiver, der faktisk er beslaglagt, eller af omfanget af beslaglæggelsen
- øjeblikkelig beslaglæggelse af aktiver, som kun subsidiært fyldestgør den fordring, der fuldbyrdes
- beslaglæggelse af aktiver, der i henhold til de materielle retsregler ikke fyldestgør den fordring, der fuldbyrdes, og derfor ikke burde have været omfattet af foranstaltningen.

Hvis beslaglæggelse eller konfiskation efter retskendelse eller udlevering af aktiver er i strid med ejendomsretten eller en hvilken som helst anden rettighed, der er uforenelig med foranstaltningens gennemførelse eller anvendelsesområde, og som er tildelt en person, der ikke er part i sagen, kan den krænkede part gøre sin ret gældende ved at indbringe et søgsmål om tilbagelevering af genstanden.

En ægtefælle, der kan betragtes som tredjemand, kan uden den anden ægtefælles tilladelse forsvare sine rettigheder over sine egne aktiver eller fælles aktiver, som er blevet uretmæssigt berørt af beslaglæggelsen.

De retlige bestemmelser, der ligger til grund for ordningen, er dem, der er nævnt i svaret på spørgsmål 1.

Klagesager

Ordinære appeller kan indbringes for en appelret (*de apelação*) (mod domme afsagt af en ret i første instans) eller vedrørende et retsspørgsmål (*de revista*) (for den øverste domstol). Ordinære appeller mod domme afsagt i fuldbyrdelsessager er omfattet af de bestemmelser, der finder anvendelse på erklæringsproceduren.

Som regel kan en ordinær appel kun antages til realitetsbehandling, når sagen har en værdi, der ligger over det beløb, for hvilket den ret, hvis afgørelse er blevet appelleret, er kompetent, og de anfægtede domme er ufordelagtige for appellanten med et beløb, der også overstiger halvdelen af det beløb, som denne ret har kompetence til at påkende. I Portugal er det beløb, som appeldomstolen har kompetence til at påkende, 30 000 EUR, og det beløb, som domstolen i første instans har kompetence til at påkende, er 5 000 EUR.

I forbindelse med fuldbyrdelsessager skal der afgives visse foreløbige erklæringer, der alt efter den konkrete sag kan finde sted eller ej — f.eks. indsigelser mod fuldbyrdelse gennem søgsmål indbragt af den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, indsigelse mod beslaglæggelse indbragt af den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, eller af tredjemand, kontrol og rangordning af fordringer, når fordringshavere har pant i de beslaglagte aktiver og kræver betaling af deres respektive fordringer med provenuet fra de beslaglagte aktiver. De afgørelser, der er truffet vedrørende disse foreløbige erklæringer, kan også appelleres på de vilkår, der er beskrevet ovenfor.

I forbindelse med fuldbyrdelsessager vil der navnlig kunne indgives en appel af

- en afgørelse, der vurderer en dommers inhabilitet
- en afgørelse, der vurderer en rets enekompetence
- en afgørelse om udsættelse af sagen
- en kendelse om godtagelse eller afvisning af indlæg (*articulado*) eller beviser

- en afgørelse om at pålægge en bøde eller anden procedurmæssig sanktion
- en afgørelse om annullering af en eventuel registrering
- en afgørelse, der er truffet efter den endelige dom
- afgørelser, som det ville være absolut meningsløst at anfægte ved appel af den endelige dom
- afgørelser om suspension, ophævelse eller annullering af fuldbyrdelse
- afgørelser om annullering af salg
- afgørelser om udøvelse af fortrinsret eller ret til indløsning
- afvisning, selv delvis, af at behandle begæringen om fuldbyrdelse
- en kendelse om afvisning af begæringen om fuldbyrdelse.

Appeller vedrørende et retsspørgsmål kan indbringes for så vidt angår:

- appellafgørelser truffet under en appelsag i forligssager, som ikke afhænger af en simpel aritmetisk beregning, kontrol og rangordning af fordringer eller indsigelser mod fuldbyrdelse
- dette berører ikke tilfælde, hvor appel til den øverste domstol altid kan antages til behandling.

Reglerne for fuldbyrdelsessøgsmål er fastsat i artikel 852-854 i den [civile retsplejelov](#)

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Ja, der er begrænsninger med hensyn til beskyttelse af skyldner. Nogle er begrænsninger med hensyn til beslaglæggelse, andre er begrænsninger med hensyn til fuldbyrdelse, der følger af tidsfrister.

Begrænsninger for beslaglæggelse i forbindelse med beskyttelse af skyldnere består af absolut eller total fritagelse for beslaglæggelse, relativ fritagelse for beslaglæggelse og delvis fritagelse for beslaglæggelse af visse af skyldnerens aktiver. Der er to andre begrænsninger: Den ene hænger sammen med beskyttelsen af et pars fælles aktiver, når fuldbyrdelsessøgsmålet kun indbringes mod én af ægtefællerne, og en anden følger af proportionalitetsprincippet, ifølge hvilket det kun er de aktiver, der er nødvendige for at fyldestgøre fordringen, og de udgifter, der genereres ved fuldbyrdelsen, der skal beslaglægges.

Tidens gang kan begrænse fuldbyrdelsen i tilfælde af forældelse. Når forældelsesfristen er udløbet, ophører den ret, der påstås fuldbyrdet.

I det følgende forklares det, hvordan disse begrænsninger, der hænger sammen med beskyttelsen af skyldner og frister, fungerer.

Aktiver med absolut og total fritagelse for beslaglæggelse

Ud over goder, der er fritaget for beslaglæggelse efter særlig bestemmelse, er følgende absolut fritaget for beslaglæggelse:

- umistelige genstande eller rettigheder
- aktiver i statens og andre offentligretlige juridiske personers ejerskab
- genstande, hvis beslaglæggelse ville være i strid med god moral eller ikke ville give mening i økonomisk forstand på grund af en ubetydelig markedsværdi
- genstande, der er specifikt beregnet til udøvelse af offentlig gudsdyrkelse
- gravsteder
- udstyr og genstande, der er uundværlige for personer med handicap, og udstyr og genstande til behandling af syge.

Aktiver med relativ fritagelse for beslaglæggelse

- Medmindre der er tale om fuldbyrdelse vedrørende betaling af gæld med tinglig sikkerhed, er det ikke muligt at beslaglægge aktiver tilhørende staten og andre offentligretlige juridiske personer eller tilhørende virksomheder, der har koncession på udførelse af offentlige arbejder eller levering af offentlige tjenesteydelser, eller tilhørende velgørende juridiske personer, som er særligt bestemt til formål af almen interesse.
- Arbejdsredskaber og genstande tilhørende den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, der har

afgørende betydning for udøvelsen af dennes erhverv eller erhvervsuddannelse, er også fritaget for beslaglæggelse, medmindre den pågældende part anfører, at de kan beslaglægges, hvis tvangsfuldbyrdelsen sker til betaling af disses indkøbspris eller udgifterne ved reparation heraf, eller hvis de beslaglægges som materielle aktiver i en virksomhed.

- Fritaget for beslaglæggelse er også aktiver, der opfylder vigtige husholdningsbehov i den faktiske bolig for den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, bortset fra tilfælde, hvor fuldbyrdelsen vedrører betaling af selve genstandene eller udgifterne til reparation heraf.

Aktiver, der delvist kan gøres udlæg i

- To tredjedele af skyldners nettoløn, vederlag, regelmæssige ydelser i form af alderspension eller andre sociale ydelser, forsikringer, ulykkesforsikringer eller erstatninger eller enhver anden udbetaling af tilsvarende art, der sikrer skyldneren et rimeligt udkomme, er fritaget for beslaglæggelse.
- Ved beregningen af den likvide del af ovennævnte udbetalinger medtages kun lovbestemte bidrag.
- Den øvre grænse for, hvad der ikke kan gøres udlæg i, går ved et beløb svarende til tre gange den nationale mindsteløn på tidspunktet for hvert enkelt udlæg, og når skyldneren ikke har andre indtægter, ligger minimumsgrænsen på et beløb svarende til en national mindsteløn.
- De ovennævnte begrænsninger finder ikke anvendelse, når kravet vedrører underholdsbidrag, i hvilket tilfælde et beløb svarende til en fuld ikkebidragspligtig pension ikke kan beslaglægges.
- Når der gøres udlæg i penge eller indeståender i pengeinstitutter, kan der ikke gøres udlæg i det, der svarer til den nationale mindsteløn, eller i tilfælde af underholdsforpligtelser det beløb, som svarer til en fuld ikkebidragspligtig pension (denne fritagelse for beslaglæggelse og den ovennævnte delvise fritagelse for beslaglæggelse er ikke kumulative).
- Efter at have opvejet beløbet og arten af den fordring, der skal fuldbyrdes, samt den parts behov, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, og dennes families behov, kan retten undtagelsesvis og på anmodning fra den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, nedsætte den del af indkomsten, der kan beslaglægges og endog fritage den for en periode på højst et år, i en periode, som den anser for rimelig.

Fritagelse for beslaglæggelse af beløb i penge eller bankindeståender

Beslaglæggelse af pengebeløb eller bankindeståender, der er forårsaget af fyldestgørelse af et krav om beslaglæggelse, er fritaget for beslaglæggelse på samme vilkår som det oprindelige krav.

Begrænsninger med hensyn til beslaglæggelse af fælles aktiver i en fuldbyrdelsessag, der er indbragt mod en af ægtefællerne

- Hvis et pars fælles aktiver bliver beslaglagt i forbindelse med en fuldbyrdelsessag, der er anlagt mod en af ægtefællerne, fordi det er opfattelsen, at den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, ikke har utilstrækkelige aktiver, gives ægtefællen til den part, mod hvem fuldbyrdelsen er begæret, meddelelse om, at den pågældende inden for en frist på 20 dage kan anmode om oprettelse af særeje eller vedlægge en bekræftelse af, at oprettelse af særeje er under behandling, idet der allerede er blevet anmodet herom, idet fuldbyrdelsessagen ellers vil blive videreført i forhold til de fælles aktiver.
- Når en begæring om særeje eller attesten er vedlagt, udsættes fuldbyrdelsen, indtil fordelingen har fundet sted. Hvis de beslaglagte aktiver som følge af fordelingen ikke tilfalder den part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, kan andre aktiver, der er tilfaldet den pågældende, beslaglægges, og den forudgående beslaglæggelse er gældende, indtil den nye beslaglæggelse finder sted.

De generelle regler for de formuegoder, der kan beslaglægges, og grænserne for beslaglæggelse er fastsat i artikel 735-747 i [den civile retsplejelov](#).

Begrænsninger for beslaglæggelse af proportionalitetshensyn

Beslaglæggelse er begrænset til de aktiver, der er nødvendige for betalingen af den fordring, der fuldbyrdes, og til de forventede omkostninger i forbindelse med fuldbyrdelsen, der med henblik på beslaglæggelsen og med forbehold af en efterfølgende fyldestgørelse formodes at udgøre 20 %, 10 % og 5 % af det beløb, som fuldbyrdelsen vedrører, afhængig af hvorvidt det pågældende beløb ligger under førsteinstansrettens økonomiske tærskel, ligger over denne tærskel uden dog at overstige fire gange den tærskel, der er fastsat for appeldomstolen, eller overstiger sidstnævnte beløb. Det beløb, som retten i første instans har kompetence til at påkende, ligger på 5 000 EUR, og beløbet ligger for appeldomstolen på 30 000 EUR (i 2021, hvor dette faktablad blev ajourført). Kompetencerne er fastsat i artikel 44 i lov nr. 62/2013 af 26. august 2012, som er tilgængelig

[her](#).

Begrænsninger for fuldbyrdelse som følge af forældelsesfrister

Som regel er retsbeskyttelse (hvis eksistens eller etablering afhænger af parternes vilje) underlagt en forældelsesfrist, når den ikke udøves inden for den frist, der er fastsat ved lov.

Retten kan ikke af egen drift fastsætte en frist. For at være effektiv skal forældelsesfristen gøres gældende, ved domstolene eller udenretsligt, af den person, som fristen er til fordel for, dennes repræsentant eller, hvis personen ikke har rets- og handleevne, den offentlige anklager.

Når forældelsesfristen er udløbet, kan modtageren (skyldner) afvise at foretage betalingen eller anfægte den på en hvilken som helst måde. Såfremt der er indledt en fuldbyrdelsessag mod den pågældende, kan den skyldner, mod hvem der begæres fuldbyrdelse, gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen ved et søgsmål, hvorved han eller hun gør gældende, at der er indtrådt forældelse. Fristen for indsigelser mod fuldbyrdelse er 20 dage fra stævningen.

En skyldner kan dog ikke anmode om tilbagebetaling af en ratebetaling, som han eller hun har foretaget på eget initiativ for at overholde en forældet forpligtelse, selv om den skete uden kendskab til forældelsesfristen. Denne regel gælder for alle former for fyldestgørelse af den forældede ret samt for anerkendelsen eller tilvejebringelsen af garantier.

Forældelsesfristen kan gøres gældende over for den part, der begærer fuldbyrdelse, af skyldnerens kreditorer og af tredjemand, der har en legitim interesse i at få den anmeldt, også selv om skyldneren har givet afkald på den. Hvis skyldneren har givet afkald på denne ret, kan forældelsen imidlertid kun påberåbes af skyldnerens kreditorer, hvis de civilretlige krav til et omstødsessøgsmål (*impugnação Pauliana*) er opfyldt.

Hvis en skyldner, der bliver sagsøgt, ikke gør gældende, at kravet er forældet, og den pågældende taber sagen, påvirker den pågældende sag ikke den ret, som fordringshaverne har.

Den normale forældelsesfrist er 20 år, men der foreligger også kortere frister.

Følgende har en forældelsesfrist på fem år:

- livrenter og jordrenter
- lejeudgifter, som lejeren skal betale, også selv om de kun betales én gang
- langtidsleje
- de renter, der er fastsat ved kontrakt eller lov, herunder bruttorenter og udbytte af virksomhed
- afdragssatser, der skal betales med renter
- forfaldne underholdsbidrag
- andre periodisk tilbagevendende betalinger.

Loven fastsætter de formodede frister (baseret på formodningen om overensstemmelse) i følgende tilfælde:

- Krav fra virksomheder, der stiller logi, mad eller drikkevarer til rådighed, for de overnatningsfaciliteter, fødevarer eller drikkevarer, som de leverer, bliver forældede efter seks måneder, uden at dette berører den nedenfor angivne forældelsesfrist på to år.
- Krav fra virksomheder, der stiller indkvartering eller logi, mad og drikkevarer til rådighed for studerende, bliver forældede efter to år, og det samme gælder krav fra institutioner, der tilbyder uddannelse, undervisning, bistand eller behandling, for så vidt angår de leverede tjenester.
- Erhvervsdrivendes fordringer på de genstande, der sælges til en person, som ikke er en erhvervsdrivende, eller genstande, som ikke er bestemt for den pågældendes virksomhed, forældes efter to år, og det samme gælder krav, der fremsættes af personer, der erhvervsmæssigt har været beskæftiget inden for en branche, om levering af varer eller produkter, udførelse af arbejde eller forvaltning af en anden parts forhold, herunder afholdte udgifter, medmindre den pågældende tjenesteydelse er beregnet til skyldners erhvervsmæssige virksomhed.
- Krav vedrørende ydelser, der præsteres som led i udøvelsen af et liberalt erhverv, og godtgørelse af tilsvarende udgifter forældes efter to år.

Når der er tale om en civilretlig forældelsesfrist, gælder følgende regler:

- Formodningen om overholdelse ved fristens udløb kan kun afkræftes ved, at den oprindelige skyldner eller den person, som kravet er blevet overdraget til ved arv, anerkender fordringen.
- Udenretslig anerkendelse er kun gyldig, når den er skriftlig.
- En fordring anses for at være anerkendt, hvis skyldneren nægter at vidne eller aflægge ed for retten eller foretager handlinger, der er uforenelige med formodningen om overensstemmelse.

Forældelse af rettigheder, der er anerkendt i en dom eller et fuldbyrdelsesgrundlag, er som følger:

- Når der i loven fastsættes en kortere forældelsesfrist, også selv om den kun er formodet, for en rettighed end den almindelige forældelsesfrist, gælder den sidstnævnte forældelsesfrist, hvis rettigheden anerkendes ved en retskraftig dom eller et andet fuldbyrdelsesgrundlag.
- Når dommen eller et andet dokument vedrører rater, som endnu ikke er forfaldne, er forældelsesfristen imidlertid fortsat — i forhold til disse rater — den korteste.

Den civile lovbog fastsætter regler for forældelsesfristens begyndelse, suspension og afbrydelse. Forældelsesfristen begynder ikke at løbe eller løber ikke, når der er grund til suspension (f.eks. mindreårige, militærtjeneste, force majeure, skyldners misligholdelse). Når en forældelsesfrist afbrydes, regnes den forløbne tid ikke med, og en ny forældelsesfrist begynder at løbe.

En fordringshaver, der har interesse i at afbryde en forældelsesfrist, kan gøre dette ved at gøre brug af en af følgende retsakter:

- stævninger eller retslige meddelelser om handlinger, der direkte eller indirekte giver udtryk for, at den pågældende har til hensigt at udøve rettigheden, uanset hvilken type sag, der er tale om, og selv om retten ikke har kompetence.

Hvis stævningen eller meddelelsen ikke forkyndes inden for fem dage efter anmodning herom af grunde, som ikke kan tilskrives sagsøgeren, afbrydes forældelsesfristen, når der er gået fem dage.

At en stævning eller en meddelelse annulleres, er ikke til hinder for den afbrydelse, der er omhandlet i de foregående afsnit.

I denne artikel anses enhver anden retslig foranstaltning, hvorved den person, mod hvem retten kan udøves, har fået kendskab til den, for at svare til en stævning eller en meddelelse.

- en voldgiftsaftale, hvorved forældelsesfristen vedrørende den ret, der gøres gældende, afbrydes
- anerkendelse af rettigheden over for indehaveren fra den persons side, mod hvem retten kan udøves
- stiltiende anerkendelse vil kun være relevant, når den følger af begivenheder, der utvetydigt udtrykker en sådan anerkendelse.

Afbrydelse af en forældelsesfrist har følgende retsvirkninger (medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i loven):

- Den tid, der er gået, tages ikke i betragtning.
- En ny forældelsesfrist begynder at løbe fra afbrydelsen.
- Den nye forældelsesfrist er underlagt den oprindelige forældelsesfrist.

Begrænsninger for fuldbyrdelse som følge af udløbsdatoen

Når en rettighed som følge af loven eller parternes vilje skal udøves inden for en bestemt frist, finder reglerne om udløb anvendelse, medmindre loven udtrykkeligt henviser til forældelsesfristen.

Bortfald kan kun forhindres ved inden for den ved lov eller overenskomst fastsatte frist at udføre en handling, som i denne lov eller overenskomst tillægges prohibitiv virkning. Den blotte omstændighed, at der anlægges et anerkendelsessøgsmål eller et fuldbyrdelsessøgsmål, forhindrer udløb, medmindre det er nødvendigt at forkynde en stævning for skyldner. Når der er fastsat en frist i en kontrakt eller en lovbestemmelse vedrørende retslig beskyttelse, forhindrer anerkendelsen af en sådan beskyttelse af den person, mod hvem den skal udøves, også, at den udløber.

Fristen for bortfald suspenderes eller afbrydes ikke, medmindre dette er fastsat ved lov, og hvis loven ikke fastsætter en alternativ dato, begynder fristen at løbe på det tidspunkt, hvor rettigheden kan udøves.

Udløb vurderes af retten på eget initiativ og kan gøres gældende på et hvilket som helst tidspunkt under sagen med henvisning til retslig beskyttelse. Hvis der henvises til den retlige beskyttelse, der ligger til grund for en fuldbyrdelsessag, skal den person, det er til fordel for (i princippet den skyldner/part, mod hvem der begæres fuldbyrdelse), påberåbe sig dette.

Beregningen og virkningerne af forældelses- og præklusionsfristerne er fastsat i artikel 309-340 i den civile lovbog, som er tilgængelig [her](#).

Bemærk:

EJN-kontaktpunktet, domstolene eller andre enheder og myndigheder er ikke bundet af oplysningerne i dette faktablad. De fritager desuden ikke læseren fra at konsultere den til enhver tid gældende lovgivning. De ajourføres regelmæssigt med forbehold af udviklingen i fortolkningen af retspraksis.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 20/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.